COLONELUL ŞI PĂSĂRILE

Piesă în două acte

de **HRISTO BOICEV**

În româneşte de **IRINA PETRAŞ**

după o versiune în engleză de Judith Sprostranova (1999)

(Citatele din *Pescăruşul* lui Cehov după EPL, 1967,

trad. de Moni Ghelerter şi R. Teculescu)

TEATRUL NAŢIONAL „LUCIAN BLAGA” CLUJ-NAPOCA, 2002

TEATRUL DIN DEVA, 2008

Colonelul şi păsările

Doctoriţa

Fetisov

Nina

Titch

Mata Hari

Meral

Teresa

PROLOG

Doctoriţa Se spune că nu există doctori normali în psihiatrie. Poate de aia, după ce am părăsit Institutul, m-am hotărât să mă îndeletnicesc cu asta; am fost adesea deprimată de absurdele chestiuni legate de viaţă formulate în filosofia existenţială.

În clinica regională de psihiatrie, unde domneau obişnuita nefericire şi înghesuiala, mi-au spus că era urgentă nevoie de un specialist tânăr şi energic ca mine. Numai că postul era sus în munţi, la Clinica „Patruzeci de sfinţi martiri" – numită astfel după o veche mănăstire transformată în clinică. „Acolo nu-i nici un risc pentru un doctor", mi-au spus, „şi, de altminteri, nici nu există doctor". Nu-i decât la 43 de kilometri de aici.

ACTUL I

SCENA I

Un salon de spital: paturi şi un televizor vechi. Nina, cu spatele la public, e absorbită în lectura unei cărţi. Altă pacientă, a cărei figură e ascunsă aproape cu totul de gluga unui hanorac, şade nemişcată cât ţine scena. Din când în când, cu nasul în carte, Nina zice oftând „Sunt un pescăruş!”

DOCTORIŢA Bună seara.

Cele două nici măcar nu se uită la ea.

DOCTORIŢA (*mai tare*): Bună seara.

Nici o reacţie.

DOCTORIŢA (*ţipând*) Bună seara!

Acelaşi rezultat.

O călugăriţă intră cu un creion şi o bucată de hârtie în mână.

TERESA De ce ţipi?

DOCTORIŢA Sunt noul doctor.

TERESA Acum e prea târziu să mai ţipi – trebuia să te gândeşti la asta înainte. Oh, fir-ar să fie, iar am pierdut şirul. Am ajuns la 113.500. (*Se uită lung la doctoriţă*) Nu ne-am mai întâlnit undeva?

DOCTORIŢA Unde?

TERESA La vama de pe Podul Dunării.

DOCTORIŢA N-am fost niciodată acolo.

TERESA Îmi aminteşti de o colegă – o virgină. Specialitatea ei era sexul oral.

DOCTORIŢA O călugăriţă?!

TERESA Probabil, dacă s-a pocăit... S-o ierte bunul Dumnezeu! (*Îşi face semnul crucii*) Cât despre mine, e limpede – nu există iertare: am săvârşit 113.500 de păcate.

NINA (*Citeşte tare, rămânând cu spatele spre celelalte*) „Oamenii, leii, vulturii şi potârnichile, renii cu coarne înrămurate, gâştele, păianjenii, peştii cei tăcuţi ai adâncurilor...”

Teresa îşi face cruce cu simpatie şi o bate pe Nina uşor

pe umăr.

NINA (*Se întoarce şi o descoperă pe doctoriţă*) Sunt un pescăruş!

TERESA Noul doctor.

NINA Condoleanţele mele. (*întinde mâna*) Mă numesc Nina Zarecinaia.

TERESA (*tare, în spatele ei*) Minciună sfruntată!

NINA (*continuă, fără s-o ia în seamă*) Actriţă. De trei ori am jucat în *Pescăruşul*.

TERESA (*în spatele ei*) Încă o minciună.

NINA Cehov e specialitatea mea. (*începe monologul Ninei Zarecinaia din* Pescăruşul) „Oamenii, leii, vulturii şi potârnichile, renii cu coarne înrămurate, gâştele, păianjenii, peştii cei tăcuţi ai adâncurilor...”

DOCTORIŢA Ţi-am dat „bună seara” adineauri.

NINA Nu v-am văzut.

DOCTORIŢA Dar am ţipat...

NINA Sunt surdă ca o cizmă, doamnă.

DOCTORIŢA Poftim?

NINA (*ţipă*) Surdă! Sunt surdă! Ab-so-lu-ta-mente surdă! Mi-am pierdut auzul din cauza unei explozii dintr-un film de război.

DOCTORIŢA Dar cum de mă auzi?

NINA Nu vă aud.

TERESA *(în spatele ei*) Citeşte totul de pe buze.

NINA (*către Teresa, urmărind privirea doctoriţei*) Nu mă vorbi pe la spate!

DOCTORIŢA Şi cealaltă? Şi ea-i surdă? (*arată spre figura nemişcată*)

NINA Habar n-am. Nu zice niciodată nimic.

TERESA (*tare*) E schizofrenă!

NINA Sunt un pescăruş.

Teresa îşi face cruce şi-şi reia calculele.

TERESA 113.500, şi am socotit doar în mare! Nu mă ierta, Doamne, că nu merit.

TITCH (*bate la uşă pe dinafară*) Intru!

DOCTORIŢA Cineva vrea să intre.

NINA Titch, cine alta? Nu mişcaţi!

DOCTORIŢA Cum?

NINA Şşşşşt! Nu faceţi nici un pas! (*spre uşă*) Intră!

TITCH (*deschide uşa şi strigă*) Nu mişcaţi!

NINA Intră.

TITCH Să nu mişte nimeni!

NINA Bine, bine...

TITCH Bine-bine, dar tu mişti.

NINA Gata, m-am oprit (*rămâne nemişcată*)

Titch intră foarte precaut, ţinând sus o lanternă cu lumină roşie, păşeşte încet, pe lângă perete, urmărindu-le pe celelalte cu o privire înspăimântată. Teresa ridică o mână să-şi facă cruce.

TITCH Nu mişca! (*ridică lanterna*) O mişcare greşită şi te paşte închisoarea pe viaţă.

NINA Ea e doctoriţa.

TITCH Şi ce dacă? Suntem toţi egali în faţa legii (*Titch se vâră sub patul cel mai îndepărtat*)

DOCTORIŢA Ce se întâmplă aici?

NINA Suferă de mania că e foarte, foarte mică şi se teme să n-o calce careva.

TITCH Numai seara, nu şi în timpul zilei. Dar când se înserează, mă fac mereu atât de mică... O dată m-am pierdut în iarbă.

NINA Poartă lanterna aia ca s-o putem vedea.

TITCH Acum, de pildă, mă simt de vreo sută de grame. Dar suntem toţi la fel în ochii legii. Dacă mă calcă vreunul, capătă închisoare pe viaţă, fiindcă la tribunal sunt şi eu la fel cu oricare altul.

NINA Oh, Dumnezeule, ce disperare cehoviană!

TERESA (*scoţându-şi nasul din calcule*) Creşte suma! 380.740.

TITCH Linişte! (*îşi ciuleşte urechea*) Vine Mata Hari!

Din culise se aud paşi şovăielnici.

NINA (*şoptit*) Ea să fie?

TITCH Ea e.

NINA Banii! Repede! (*Îşi scot toate banii de prin buzunare, îi dau Ninei, iar ea îi ascunde într-o sobă rece*)

Uşa se deschide încet şi apare în prag Mata Hari, nehotărâtă dacă să intre ori ba. În cele din urmă, intră şi se îndreaptă spre Nina.

NINA Nu la mine! Nu mi-a mai rămas nimic. Uite! (*îşi întoarce buzunarele pe dos)*

Mata Hari se îndreaptă spre Teresa.

TERESA Nici eu nu mai am nimic. Uite! (*îşi întoarce buzunarele pe dos*)

Mata Hari se duce spre patul gol din colţul camerei şi se aşează pe el.

TITCH (*strigă de sub pat*) NU! Puşcăria te mănâncă!

MATA HARI Am fost deja şi pe-acolo. Nu-i mai rău decât aici.

DOCTORIŢA (*către Mata Hari*) Sunt doctor. Ce problemă aveţi?

TITCH Noi suntem cele cu probleme, nu ea.

NINA E alcoolică. Fură ce-i pică la mână şi bea.

MATA HARI Nu-i adevărat. Fur, dar de băut, nu beau.

NINA Atunci, unde-i vinul mănăstirii?

MATA HARI N-am furat vinul. L-am găsit.

TITCH Dar benzina pentru jeep?

DOCTORIŢA Ce jeep?

TITCH O rablă. Era un cadou din partea armatei. Ne-au dat şi o juma' de tonă de benzină, şi ea a băut-o.

MATA HARI Eu beau gin, nu benzină! Şi aţi pus lampa aia roşie afară de arată chiar ca la bordel...

TERESA (*ofensată*) I-am mărturisit totul lui Dumnezeu. Şi încă mai mărturisesc. 390.000 de păcate până acum...

NINA Linişte! Ştirile!

Se aşează în faţa televizorului, dar intră plângând Meral, hohotind printre lacrimi.

MERAL Vreau să mor!

Îşi îndreaptă un spray spre figură.

MERAL Vreau să mor!

TITCH Păi, mori, dar uită-te pe unde calci. (*Ridică lanterna*) Altminteri, înfunzi puşcăria pe viaţă.

MERAL Mă sinucid!

NINA (*anxioasă*) După ştiri, te rog! Ştirile încep chiar acum.

MERAL Nu mai suport!

NINA Doar 15 minute! Îs ştirile pe scurt.

MERAL Mor!

Îşi împroaşcă sprayul pe faţă şi cade leşinată pe podea. Celelalte se ţin toate de nas.

NINA (*dezamăgită*) Of, Doamne, tocmai la ştiri! Ne împute viaţa cu sprayul ei.

MATA HARI (*ridică tubul spray-ului cu o privire înspăimântată*) Gaz neurotoxic pentru autoapărare? Îşi va reveni în vreo două ore. Face

chestia asta săptămânal. (*o trage pe Meral într-o parte de picioare*)

NINA Ştirile!

Se aşează toate în faţa televizorului. O imagine alb-negru, anunţând începutul emisiunii de ştiri, apare pe ecran, dar fără sonor. Toate se întorc şi privesc ţintă ecranul, în afară de schizofrenă, care priveşte nemişcată pe fereastră.

DOCTORIŢA (*le priveşte uluită*) Dar nu are sonor!

TOATE Şşşşşt!...

DOCTORIŢA (*încet*) De ce n-are sonor?

MATA HARI Sonorul nu funcţionează.

Apare crainicul şi i se văd buzele mişcând. În aceeaşi clipă, Nina se uită fix la crainic şi începe să „traducă" ce spune.

NINA Bună seara, doamnelor şi domnilor. Eu sunt un pescăruş. Astăzi au continuat luptele dure din Balcani. Naţiunile Unite au mai făcut o tentativă de a trimite un convoi cu ajutoare umanitare pentru zonele ocupate, dar convoiul a fost oprit de forţele de opoziţie...

Se sting luminile.

SCENA II

DOCTORIŢA (*la telefon*) Alo! Alo! Alo! – Medicul Şef? Nu există nimic aici... nici medicamente, nici aşternuturi de pat, nici haine groase, mâncare... Poftim? Donaţii de la armată...? Da, da! Sunt nişte conserve de tomate, dar expirate de mult. Poftim? A...să le consumăm cât mai degrabă să nu se strice de tot. Am nevoie de medicamente noi. Alo! Medicamente! Mă auziţi? Voi pregăti o listă pentru dumneavoastră... Alo? Alo? Alo?

Trânteşte receptorul disperată.

DOCTORIŢA Of, Doamne!

Deschide dulapul cu medicamente şi începe să caute febril.

DOCTORIŢA Validol, luminal, diazepam, valeriană...

Aruncă medicamentele deoparte, evident neinteresată de ele. Cineva bate la uşă.

DOCTORIŢA (*tare, agasată*) Nu!

Intră Teresa. Doctoriţa continuă să scormonească printre medicamente, sperând să găsească ce doreşte.

DOCTORIŢA Am zis **nu**. De ce ai intrat?

TERESA Nu eşti doctoriţă.

DOCTORIŢA De ce crezi asta?

TERESA Fiindcă te-am recunoscut pe loc. Eşti colega specializată în sex oral?

DOCTORIŢA Sunt medic.

TERESA Şi înainte de asta? Îmi amintesc totul. Totul şi pe toată lumea. Am „lucrat" câte cincisprezece camioane pe zi la Vamă în toţi cei cinci ani.

DOCTORIŢA Erai ofiţer la Vamă?

TERESA Poţi să-i spui şi aşa. Un singuratic ofiţer de Vamă la frontiera iubirii. Toţi bărbaţii mă ştiau.

DOCTORIŢA Toţi?

TERESA Cinci ani a câte 365 de zile fac 1825. Înmulţeşte cu cinci şoferi de camion pe zi – asta dă exact 28.375. Teresa, vămeşiţa, e cunoscută de toţi bărbaţii. Tu, de asemenea.

DOCTORIŢA Dar 28.375 nu-s toţi bărbaţii de pe lume, oricum.

TERESA E adevărat, dar când se făleşte fiecare la încă doi, fac un total de 65.125 de bărbaţi. Pe urmă, fiecare se grozăveşte la alţi doi şi ajungem la 195.375. Şi ăştia se mai făloşesc la alţi doi şi fac 586.125. Şi tot aşa mai departe...Îs până-n gât în păcat. Dar şi tu.

DOCTORIŢA Faci vreun tratament pentru asta?

TERESA Tratament? Doar nu-s într-un spital, nu?

DOCTORIŢA Păi, atunci unde eşti?

TERESA Într-o mănăstire, unde să fiu? Nu crezi că asta-i o mănăstire?

DOCTORIŢA Sigur că e o mănăstire.

TERESA Celelalte o ţin una şi bună că-i clinică de psihiatrie. Medicului de la Clinică i-am spus doar că vreau să merg la o mănăstire, şi el m-a trimis la mănăstire. Acum îmi ispăşesc păcatele prin post şi rugăciune. Vreau să fiu ca Maica Thereza. Şi sfatul meu e să faci şi tu la fel. Uite, ţi-am adus o rasă. Pune-o pe tine şi spovedeşte-te în faţa lui Dumnezeu. O să primeşti mai uşor iertarea, căci un păcat oral e numai pe jumătate păcat. (*îşi face cruce şi pleacă*)

Doctoriţa încuie uşa şi începe să răscolească din nou printre medicamente, căutând ceva anume. În clipa aceea, Meral sparge brusc uşa şi intră cu sprayul îndreptat spre figură.

MERAL Mor!

DOCTORIŢA Te rog, nu! (*se ţine de nas*)

MERAL Mor! (*apasă de câteva ori pe declanşatorul spray-ului, dar nu se întâmplă nimic)* Tubul ăsta-i gol... (*aruncă tubul gol şi scoate*

unul nou din buzunar)

DOCTORIŢA Nu!

Încearcă să-i smulgă tubul, dar Meral ţinteşte spre ea.

MERAL Nu te apropia!

DOCTORIŢA Te rog! (*încearcă din nou să întoarcă tubul dinspre faţa ei şi să-l apuce. Meral apasă declanşatorul şi cad amândouă pe podea inconştiente; revenindu-şi*) Oh, Doamne, ce duhoare! De ce te otrăveşti cu porcării de astea în loc să iei un tranchilizant?

MERAL Toate medicamentele de aici au dispărut ca prin magie.

DOCTORIŢA Ce magie?

MERAL Neagră. M-au blestemat ca să nu-l pot uita!

DOCTORIŢA Pe cine?

MERAL Pe soţul meu. (*izbucneşte în lacrimi*)

Doctoriţa continuă să caute printre medicamente.

DOCTORIŢA Şi el unde-i?

MERAL Şi-a găsit una mai tânără.

DOCTORIŢA Tu câţi ani ai?

MERAL Şaisprezece.

DOCTORIŢA Copii ai?

MERAL Am. Trei.

DOCTORIŢA Poftim?

MERAL Păi, unu' pe an...

DOCTORIŢA Şi copiii unde-s?

MERAL Cu el. Soră-mea are grijă de ei.

DOCTORIŢA Deci, ea-i aia mai tânără.

MERAL Ea, lua-o-ar Bunul Dumnezeu! Am avut grijă de ea de când s-a născut. Şi când a împlinit 13 ani, m-a blestemat şi i-a făcut farmece şi lui! Pe el l-a făcut să se îndrăgostească de ea, mie mi-a adus numai necazuri! Chestii ţigăneşti tipice! (*începe să suspine din nou*). 32 de tentative de sinucidere am avut...

DOCTORIŢA Cu spray-ul?

MERAL Crezi că-i uşor? Mă doare capul trei zile la rând după fiecare.

DOCTORIŢA Ar fi leacuri, sunt sigură.

MERAL Oh, ştiu eu cine m-ar putea lecui, dar nu vrea.

DOCTORIŢA Cine?

MERAL Teresa.

DOCTORIŢA Cum?

MERAL După regula cui pe cui se scoate. Dacă m-aş îndrăgosti din nou...

DOCTORIŢA De Teresa?

MERAL Nu prea ai de unde alege pe-aici...

DOCTORIŢA Te gândeşti să te îndrăgosteşti de o femeie? Asta-i?

MERAL Teresa nu-i femeie!

DOCTORIŢA Cum adică nu-i femeie?

MERAL Uite-aşa, nu-i. Încă nu te-ai prins până acum?

DOCTORIŢA Vrei să spui că Teresa e ... bărbat?

MERAL Aproape... ar putea juca rolul dac-ar vrea...Numai că nu vrea.

DOCTORIŢA Dar atunci ce-i povestea cu cei 586.125 de bărbaţi de pe Podul Dunării?

MERAL Aiureli. N-au trecut atâţia bărbaţi pe podul ăla nici dacă-i numeri de când l-au construit.

DOCTORIŢA Deci, aşa stau lucrurile.

MERAL Aşa. N-ai putea să vorbeşti cu ea...mă rog, cu **el** , despre problema mea?

DOCTORIŢA Aş putea, dar numai dacă laşi spray-ul la mine.

MERAL Promiţi?

DOCTORIŢA Da.

Meral îi întinde tubul.

MERAL Mă încredintez ţie! Acum, dacă lucrurile o iau razna, nu mai am chiar nimic cu ce să mă omor. Cât o să dureze?

DOCTORIŢA Până săptămâna viitoare.

MERAL Dumnezeu să te binecuvânteze!

Iese.

Doctoriţa încearcă să sprijine cu un scaun uşa spartă, dar cineva împinge de afară vrând să deschidă.

MATA HARI (*din culise*) Ajutor! Ajutor!

În cele din urmă, Mata Hari reuşeşte să deschidă uşa şi năvăleşte înăuntru.

MATA HARI Mă bat!

DOCTORIŢA Numai fiindcă eşti hoaţă.

MATA HARI N-o fac anume. M-au adus aici ca să mă vindece, dar fur mai rău ca înainte. Azi, de pildă...(*aruncă nişte bani pe masă)*

DOCTORIŢA Ce-s ăştia?

MATA HARI I-am găsit în sobă.

DOCTORIŢA Du-i imediat la loc.

MATA HARI N-are nici un rost. O să-i fur din nou.

DOCTORIŢA Atunci ţine-i la tine şi dă-le de câte ori au nevoie.

MATA HARI Păi, asta şi fac. Uite. (*scoate din buzunar o foaie de hârtie*). De la Nina – 700 luaţi, 580 daţi înapoi. De la Titch – 1200 luaţi, 900 daţi înapoi. Ţin socoteala exactă. Lui Teri i-am dat chiar mai mult decât i-am luat.

DOCTORIŢA În cazul ăsta, ai grijă şi de ai mei (*se caută în buzunare*)

MATA HARI Nu te mai obosi. I-am luat deja.

DOCTORIŢA (*uluită*) Cum naiba...?

Îngrozită deodată, doctoriţa începe să caute febril ceva în buzunare.

MATA HARI Şi astea sunt ale dumitale. (*îi întinde o cutie cu fiole*) Eu nu iau morfină. (*iese*)

Doctoriţa trage adânc aer în piept să-şi revină după şoc, sparge apoi cu mâini tremurânde o fiolă şi îşi înfige acul seringii în braţ. Din culise, Nina bate la uşă.

NINA (*de afară*) Doamnă doctor! Doamnă doctor!

DOCTORIŢA (*urlă*) Nuuuu!

NINA Încep ştirile.

Doctoriţa îşi scoate acul din braţ şi se relaxează.

Doctoriţa Tot ce-am spus despre mine e adevărat cu excepţia unui singur lucruşor – de fapt, nu sunt doctoriţă. Sunt doar o simplă dependentă de drog. M-au internat de câteva ori pentru tratament – singurul rezultat a fost că am schimbat heroina cu morfina. E mai uşor de găsit morfină în clinici... Şi încă ceva: în vreme ce ei se dădeau de ceasul morţii să mă vindece, eu am reuşit să citesc toate cărţile despre boli psihice. Aşa mi-a venit ideea să mă dau drept doctor ca să pot ajunge la morfină. Şi iacătă-mă, cu diploma mea falsă şi cu ultimele zece fiole de morfină. Am sperat să găsesc aici mai multă, dar nu mai au deloc şi n-am decât să aştept un nou transport. Asta-i situaţia.

Se sting luminile.

Din culise, se aude vocea Ninei.

NINA Bună seara, doamnelor şi domnilor. Eu sunt un pescăruş. Astăzi au continuat luptele dure din Balcani. Naţiunile Unite au mai făcut o tentativă de a trimite un convoi cu ajutoare umanitare pentru zonele ocupate, dar convoiul a fost oprit de forţele de opoziţie...

Se sting luminile.

SCENA A TREIA

Schizofrena şade nemişcată, în vreme ce doctoriţa îşi răsfoieşte carnetul de însemnări.

DOCTORIŢA Ei, stăm de vorbă?

Schizofrena nu face nici o mişcare.

DOCTORIŢA Ce zi e azi?

Aceeaşi reacţie.

DOCTORIŢA Ia să vedem însemnările...

Răsfoieşte carnetul, citeşte ceva şi ridică mirată capul.

DOCTORIŢA (*adresându-se celorlalte*) Câţi bărbaţi sunt aici?

TERESA Nici un bărbat.

DOCTORIŢA Dar ăsta?

Doctoriţa trage gluga de pe capul schizofrenei. Apare o faţă nerasă de bărbat.

DOCTORIŢA (*citeşte din carnet*) „Dimitri Fetisov, 49 de ani. Tatăl, rus, mama, bulgăroaică. Absolvent al Academiei militare din Bulgaria şi al Colegiului Superior din Uniunea Sovietică. Voluntar în Bosnia, unde, după ce a fost rănit la cap, a dezvoltat o severă depresie schizofrenă şi a încetat să vorbească. N-a vorbit câţiva ani."

(*tare, către celelalte*) Întreb pentru ultima oară – mai sunt şi alţi bărbaţi aici?

TERESA Nu.

DOCTORIŢA Mâine, toată lumea va trece pe la mine pentru un control ginecologic ca să stabilim sexul.

TERESA Mă jigneşti.

DOCTORIŢA Nu am nimic cu tine...

TERESA Dar e absolut groaznic! Un bărbat aici, imaginează-ţi! Am trecut pe lângă el aproape goală şi n-a făcut decât să mă privească fără să scoată o vorbă.

MERAL Nu spune niciodată nimic. Eu sunt aici de trei luni...

NINA După explozia din film, nici eu n-am mai putut vorbi. Am fost în stare să vorbesc abia după trei zile, dar de auzit, n-am mai auzit. Erau acolo o trupă de soldaţi care lucrau ca figuranţi şi se antrenau în fiecare zi. Eu urmăream gura sergentului şi comparam cu ceea ce făceau soldaţii. Aşa se face că, mai întâi, am învăţat comenzi militare. Sergentul ordona: „Atenţie!", „La stânga!", „La dreapta!"...

Bărbatul execută mecanic ordinele.

TERESA Lucrarea lui Dumnezeu e cu adevărat minunată!

DOCTORIŢA Nu-i decât o reacţie inconştientă. Instinctul militar e foarte puternic...

MATA HARI Şi eu am lucrat pentru armată. La bucătărie...

NINA Dar te-au dat afară fiindcă furai din magazie, aşa-i?

MATA HARI Nuuu! Nu de-aia. În armată toată lumea fură.

NINA Atunci din cauza băuturii?

MATA HARI Nuuu! În armată toată lumea bea.

MERAL Păi, atunci, de ce?

MATA HARI Discriminare sexuală. Făceam o impresie teribilă printre soldaţi...

TERESA Şi tu?

MATA HARI Situaţia era mai degrabă platonică. Tot regimentul era îndrăgostit de mine...Soldaţii abia de mai mâncau şi începuseră să piardă din greutate. Au pierdut o grămadă... Greutatea totală a regimentului s-a redus cu două tone. Într-o bună zi, a apărut generalul şi a spus: ”Asta nu-i cazarmă, e lagăr de concentrare”. Şi au început să cerceteze de unde apărea scăderea asta în greutate. Teste, doctori, profesori... Nimic! Până când, într-o seară, au descoperit tot regimentul la mine sub fereastră privindu-mă cum mă schimb după lucru. Generalul a intrat la mine în cameră şi m-a găsit goală puşcă. L-au lăsat picioarele şi a leşinat...

MERAL Şi tu i-ai luat banii?

MATA HARI N-avea nici un bănuţ. Doar un ceas de aur şi nişte medalii... L-am întâlnit şase luni mai târziu şi slăbise rău de tot. „Din gelozie, a zis, m-au dat afară. Mor din dragoste. Dă-mi măcar medaliile înapoi, să le am pentru înmormântare.” I le-am dat. După alte două luni, l-am întâlnit din nou – dar era mort de-acum.

NINA Şi medaliile?

MATA HARI Le avea pe piept, aibă Dumnezeu milă de sufletul lui! Doar de aia i le-am dat înapoi, nu?

MERAL Ăsta de-aici n-are nici o medalie?

MATA HARI Habar n-am, o să verific.

TERESA Mi-e cu neputinţă să dorm în aceeaşi încăpere cu un bărbat.

MATA HARI Cu ce te-ar deranja?

TERESA Mi-ar tulbura bună starea spirituală.

DOCTORIŢA O să am eu grijă de asta.

Se apropie de schizofren şi comandă tare: „Atenţie!”, „La dreapta!”, „Pas alergător!” *El se mişcă mecanic după*

comenzi. Îl dirijează cu comenzi, iar el iese, în vreme ce ea repetă: „Un-doi!”, „Un-doi!”...

NINA Ştirile!

Se adună toate în faţa televizorului.

NINA (*în cor cu celelalte*) Bună seara, doamnelor şi domnilor. Eu sunt un pescăruş. Astăzi au continuat luptele dure din Balcani. Naţiunile Unite au mai făcut o tentativă de a trimite un convoi cu ajutoare umanitare pentru zonele ocupate, dar convoiul a fost oprit de forţele de opoziţie...

NINA (*singură*) Un purtător de cuvânt al Naţiunilor Unite a declarat că va avea loc o încercare de a trimite ajutoare pe calea aerului cu sprijinul Forţelor Aeriene Britanice...

MERAL Seară de seară, spui acelaşi lucru...

NINA Eu nu scornesc Ştirile. Vă spun doar care e ştirea, exact aşa cum e.

MATA HARI Nu-i adevărat. N-o să zici că anunţă la Ştiri „Eu sunt un pescăruş”!

NINA Chestia asta o spun de la mine, fiindcă-s nebună, dar tot restul e adevărat.

MATA HARI Adevărat o fi, dar mereu la fel. Schimbă măcar virgulele. Foloseşti unul şi acelaşi text de şase luni...

NINA Nu-i adevărat! Uite, acum am spus că vor trimite ajutor umanitar pe calea aerului, iar aseară n-am spus aşa ceva.

MERAL Ba, ai spus.

NINA N-am pomenit de avioane.

MATA HARI Ba da.

NINA Ba nu.

MATA HARI Ba da.

NINA Ba nu.

MATA HARI Pentru mine, e tot aia. Problema e că textul trebuie să se schimbe. E adevărat că suntem nebune, dar suntem, totuşi, fiinţe umane...

TITCH (*intră strigând exaltată*) Zăpadă! Ninge! Munţii sunt înveşmântaţi în alb.

Ies toate buluc, cu excepţia Teresei şi a lui Meral, care rămân pe scenă.

MERAL Te rog, eşti singura care mă poate ajuta.

TERESA Blasfemie! (*îşi face cruce*)

MERAL Sunt pe moarte!

TERESA Nu!

MERAL Te rog!

TERESA Nu pot. Nu am căderea...

MERAL Mă sinucid!

TERESA Nu!

MERAL Ajută-mă! Sacrifică-mă!

TERESA Nu!

MERAL Fă un act de caritate, şi Dumnezeu o să te ierte. Dumnezeu o să-ţi ierte toate păcatele.

Teresa stă pe gânduri.

MERAL Te va ierta pentru toate!

TERESA (*ezitând*) Nuu...

MERAL Păcătosul e mai drag lui Dumnezeu decât cel drept!

TERESA Aşa crezi?

MERAL Sunt sigură. Stă scris şi în Biblie.

TERESA Leagă-mă la ochi, să nu văd...

MERAL Acum! Gata!...(*o/îl leagă la ochi*)

TERESA Şi pe tine!

MERAL S-a făcut! (*se leagă la ochi*)

Celelalte paciente intră pe vârfuri şi aşteaptă deznodământul cu interes. Sunt toate acoperite cu fulgi moi ca penele din aripile îngerilor.

TERESA (*făcându-şi cruce*) Doamne, iartă-mă! E prima dată.

MERAL Doamne, ajută-mă!

Celelalte paciente îşi fac şi ele cruce pline de speranţă. După o vreme, Teresa se ridică.

TERESA Nu-i voia lui Dumnezeu.

MERAL Of, Doamne, de ce mă pedepseşti aşa, de ce?

TERESA Mulţumescu-ţi ţie, Doamne, că m-ai scăpat de păcat!

MERAL De ce mă pedepseşti, Doamne? Nu-i destul că m-am născut ţigancă şi

mi-ai dat o dragoste atât de crudă?... Cât de jos am căzut, Doamne, să cer milă de la un homosexual! Îs ţigancă, dar sunt şi eu om.

O să vezi tu, Doamne, de ce suntem noi, ţiganii, în stare!

Se întoarce plină de furie spre celelalte.

MERAL La ce vă holbaţi? Nu ştiţi cine suntem noi, ţiganii? Nu ştiţi?

Ţigani

sunteţi voi! Eu sunt romany. Romany! Noi, romii, am fondat Roma. Aţi auzit de fraţii Romulus şi Remus, care au fost alăptaţi de lupoaică? Ei, bine, Romulus ăla era un rom curat. Dar Romeo şi Julieta? Şi Romeo e un romany. Roman Polanski? Şi el. Şi Romsky-Korsakov – la fel. Şi Roman Polan. Şi Romy Schneider. Noi am descoperit CD-rom-ul. Noi, romii, avem şi un stat, România. Şi, la primăvară, la întâlnirea de la Braşov a ţiganilor, mă vor face prinţesă ţigancă. Iar cel mai fercheş dintre baronii ţigani se va îndrăgosti de mine. Şi voi fi fericită! Fericită!

Furia i se preface în lacrimi şi pleacă zguduită de hohote nestăpânite.

NINA (*strigă declamator*) Cehov e mare! Cehov a dovedit că viaţa e doar un vis şi nimic mai mult!

Se sting luminile.

Întunericul se preface într-o noapte furtunoasă. Vântul urlă pe scenă, se văd fulgere şi se aude ecoul unor tunete. Zgomotul furtunii se amestecă cu huruitul unor avioane zburând la joasă altitudine.

Doctoriţa A venit iarna şi zăpada a blocat drumurile de munte. Nu-i păsa nimănui de noi şi, astfel, şase nebuni şi un dependent de drog eram îngropaţi în zăpadă sus în vârful munţilor. Ştirile de pe front erau mereu la fel, dar nu mă interesau, oricum. Aveam altă lume în care să pot evada, o lume inexistentă, dar minunată, în care puteam trăi ca o fiinţă omenească, iar oamenii erau toţi îngeri. Rămăseseră, însă, doar câteva fiole şi trebuia să caut alt loc din care să-mi fac rost de droguri.

SCENA PATRU

Dimineaţa devreme în curtea mănăstirii. În centru e un container mare cu emblema ONU pe el, prins de o paraşută. Mata Hari cercetează containerul pe furiş. În clipa aceea, se aude vocea stridentă a Ninei.

NINA Stai!

Mata Hari ridică mâinile.

NINA De unde ai furat asta?

MATA HARI De nicăieri. Era aici.

NINA Aseară nu era aici, aşa-i?

MATA HARI O fi picat azi-noapte.

NINA Din cer?

MATA HARI Păi, are paraşută...

Apare Doctoriţa.

DOCTORIŢA Ce-i ăla?

NINA A furat un container de la ONU.

MATA HARI N-am furat. Mă pregăteam să fur, dar n-am furat.

Doctoriţa examinează etichetele.

DOCTORIŢA Sunt ajutoare umanitare pentru zonele ocupate.

NINA Nu v-am spus eu aseară? Ziceau că o să mai arunce ajutoare.

MATA HARI Aici nu-i nici o zonă ocupată! Războiul e la 200 de kilometri.

NINA Furtuna trebuie să le fi mânat încoace.

DOCTORIŢA Se poate.

NINA Ei nu fac nici o deosebire. Tot Balcani îi pentru ei. Li s-a spus să arunce ajutoare în Balcani şi asta au şi făcut.

DOCTORIŢA Ce ne facem acum?

MATA HARI Să le trimitem înapoi la ONU?

NINA N-am avut nimic de mâncare aseară...

Doctoriţa ezită.

MATA HARI Ar putea fi medicamente...

DOCTORIŢA Ce medicamente?!

MATA HARI Pilule de dormit, morfină...Să-l deschid?

DOCTORIŢA Dă-i drumul! Dar pe container scrie „îmbrăcăminte”.

MATA HARI Haine, haine...Bune şi alea.

Deschid containerul şi, mai întâi, scot un steag ONU de mătase, apoi, de sub el, pachete cu uniforme militare. Doctoriţa caută medicamente.

NINA Uniforme?

MATA HARI Nu face nimic, le putem vinde pe front.

În acest moment, intră strigând Meral.

MERAL Conserve şi ciocolată!

DOCTORIŢA Unde?

MERAL În spatele mănăstirii.

Intră în fugă Titch.

TITCH Pădurea e plină de containere.

MATA HARI Să le ducem toate în magazie!

DOCTORIŢA Dar dacă le caută?

MATA HARI Cine să le caute? Britanicii?

Se sting luminile.

Doctorița Sigur că nu era morfină, dar din clipa aia n-am mai sunat la Clinică. Nu ştiu cine are dreptate şi cine nu în războiul ăsta, dar dacă cineva avea nevoie de ajutor, noi eram ăia.

SCENA CINCI

Pacientele s-au îmbrăcat în uniforme, dar sunt descheiate şi neglijente. Părul le e ciufulit, ghetele fără şireturi şi aşa mai departe. În centrul scenei e o cutie deschisă cu mâncare, iar pacientele, mânjite toate cu lapte praf, îl mănâncă direct din pachete, cu lingura. Mata Hari duce o sticlă la gură.

TITCH (*de sub pat*) Daţi-mi şi mie un pachet.

MATA HARI Imposibil! Eşti aşa de mică încât ai să cazi în el.

NINA Ia un biscuit.

TITCH Numai unul?

MATA HARI Eşti mică, îţi ajunge.

TITCH Măcar un baton de ciocolată!

MATA HARI Batonul ăsta are 200 de grame, şi tu n-ai decât 100. Cum ar putea

înghiţi o persoană de 100 de grame 200 de grame de ciocolată?

MERAL Las-o încolo, să-i dăm şi ei un baton. Să aibă şi ea unul, ca noi toate.(*îi dă lui Titch ciocolata*)

MATA HARI (*către Meral*) Dacă o să moară de prea multă mâncare, tu o să fii de

vină. În ochii legii, suntem toţi egali.

MERAL O, nu! (*smulge ciocolata înapoi*)

TITCH Dă-mi-o!

MERAL Nu mă băga în necaz, te rog.

MATA HARI (*scotocind prin cutie*) Este şi îngheţată aici...

Îşi vâră toate capul în cutie şi încep să se ciondănească.

În acest moment, uşa se deschide violent, cu zgomot, şi se aude o voce puternică, poruncitoare.

FETISOV Atenţiune!

Figura impunătoare a lui Fetisov apare în prag – pus la punct, cu o uniformă impecabilă. Pacientele ţipă ascuţit şi lasă pachetele din mâini. Fetisov intră cu un pas foarte milităros. În ochi i se citeşte mania patologică a puterii. Pacientele au rămas încremenite, nevenindu-le să-şi creadă ochilor.

FETISOV (*pe un ton milităros*) Pe loc repaus. (*către Nina*) Zarecinaia?

NINA (*sare înspăimântată*) Da!

FETISOV Ceai!

NINA Da, domnule...!?

FETISOV Sunt colonel.

NINA La ordinele dumneavoastră, domnule colonel! (*fuge spre bucătărie*)

FETISOV E o seară plăcută, nu-i aşa? (*se îndreaptă încet către Mata Hari*)

MATA HARI (*se dă înapoi tulburată*) Am... am fost în armată, domnule, eram sergent.

FETISOV Bravo, sergent! Ar fi bine să nu mai bei aşa de mult, nu? (*îi ia sticla din mână)*

MATA HARI Da, domnule!

Pacientele îşi revin treptat din şoc şi, influenţate de atitudinea lui Fetisov, încep să se încheie la uniformă. Nina intră cu un ceainic.

NINA Ceaiul, domnule. (*îi toarnă o ceaşcă lui Fetisov*)

FETISOV Ceai pentru toată lumea, te rog.

NINA Domnule...

Beau toate ceai, sorbind cu zgomot, ca ruşii, imitându-l slugarnic pe Fetisov.

FETISOV (*observând-o pe Titch sub pat*) Şi tu, soldat, ce faci sub pat?

TITCH Sunt foarte mică, domnule.

FETISOV De ce crezi asta?

TITCH Fiindcă sunt bolnavă, domnule.

FETISOV De vreme ce porţi uniformă, nu poţi fi chiar atât de mică, soldat...?

TITCH Soldat Lomska, domnule.

FETISOV (*uitându-se în jur*) Sergent!

MATA HARI Domnule?

FETISOV Ce-i cu harababura asta?

MATA HARI Păi...

FETISOV Încăperea asta trebuie îngrijită potrivit regulamentului. Ordine şi disciplină, asta doresc. Clar?

MATA HARI Da, domnule!

Doctoriţa apare în prag. Fetisov se ridică şi se prezintă răspicat.

FETISOV Doamnă doctor, colonelul Fetisov la ordinele dumneavoastră.

Doctoriţa înghite în sec, cântărind situaţia.

FETISOV Zarecinaia!

NINA Domnule?

FETISOV Ceai pentru doamna doctor!

NINA Imediat, domnule!

Doctoriţa se clatină şi se sprijină de canatul uşii. În spatele ei, Teresa îşi face cruce.

TERESA Oh, Doamne, nebănuite sunt căile tale!

Se sting luminile.

SCENA ŞASE

*Salonul general. Paturile sunt perfect aliniate, cu pătu*rile aranjate cazon. Pacientele, cu uniforma mai mult ori mai puţin reglementară, îndreaptă aşternuturile cu o sfoară.

MATA HARI Aveţi grijă! Când priviţi de-a lungul sforii, toate marginile trebuie să fie pe aceeaşi linie. Îndreaptă aşternutul la patul al treilea! Aşa doreşte colonelul.

NINA E nebun, nu pricepi?

MERAL Nebun, da, şi periculos. N-ar trebui să-l provocăm.

TITCH (*de sub pat*) Mişcă spre dreapta şi ai grijă unde păşeşti! Acum, dacă mă calci, ajungi la Curtea marţială.

MERAL Dormitoarele arată mai bine aşa. Colonelului o să-i placă.

MATA HARI Nu ne-am dat seama nici măcar că-i bărbat, şi el e ditamai colonelul...

TITCH N-a vorbit trei ani în şir. Tace, observă şi trage concluziile. Şi noi n-aveam habar lângă ce fel de om trăim.

MATA HARI A fost la Colegiul Superior din Moscova. Îţi dai seama? Şi arată de

parcă ar fi luat parte la războiul din Afganistan.

MERAL Ai văzut-o pe doctoriţă? Nu scoate o vorbă, îşi bea ceaiul şi pleacă.

MATA HARI Doctoriţa! Ce naiba ar putea spune un doctor când e de faţă un colonel din Divizia Tamanska?

NINA Divizia Tamanska?!

MATA HARI Da. Pe vremea loviturii de stat contra lui Gorbaciov, el personal comanda tancul de atac... A arestat doi şefi ai rebelilor şi i-a cărat afară din Kremlin înveliţi într-un covor persan.

MERAL Chiar?

MATA HARI Da, dimpreună cu amantele lor.

NINA De unde ştii toate astea?

MATA HARI De la ... Chiar de la amante – le-am văzut la televizor. Iar el... el trăieşte singur. Nici acum nu există nici o femeie în viaţa lui.

MERAL Cine ţi-a zis?

MATA HARI Chiar el. Mi se confesează fiindcă sunt sergent.

TITCH Minţi. Colonelul nu vorbeşte niciodată despre el.

În clipa următoare, se aude vocea lui Fetisov pe coridor.

FETISOV Alinierea pentru apelul de seară!

MATA HARI Alinierea! Executarea!

NINA Oh, Doamne!

MATA HARI Repede, vă rog! E aici!

Speriate, cele trei se aliniază, în vreme ce Titch se face covrig sub pat. Fetisov intră.

MATA HARI Domnule, grupa e prezentă şi gata de apel!

FETISOV Atenţiune! Apelul! Sergent!

MATA HARI Prezent!

FETISOV Zarecinaia!

NINA Prezent!

FETISOV Romova!

MERAL Prezent!

FETISOV Lomska!

TITCH (*de sub pat*) Prezent!

FETISOV (*sever*) De ce nu eşti în rând, Lomska?

TITCH Ar putea să mă calce cineva, domnule!

FETISOV Soldat Lomska, alinierea!

TITCH Nu pot. Mi-e frică. Uite, tremur din toate mădularele.

FETISOV Lomska! Alinierea! Răspund eu, colonelul Fetisov, pentru tine.

TITCH Aş vrea, dar nu pot. Vă rog! Sunt atât de mică! (*plânge*)

FETISOV (*ridicând tonul*) Soldat Lomska! Drepţi!

Titch se ridică tremurând.

FETISOV Atenţiune!

Titch îngheaţă de spaimă.

FETISOV În rând, pas alergător!

Titch se ridică în picioare cu mare greutate şi, păşind încet, se aşează în rând.

FETISOV Atenţiune! Armata există de când e lumea şi rândul există de când epe lume armată. Orice armată din lume se bazează pe dispozitivele sale de luptă şi, atâta timp cât te afli în rând, nimeni nu te poate călca, pentru că fiecare are un loc al său pe unde să calce. Marile armate au pierdut fiindcă rândurile lor s-au rupt, iar armatele mici învinge graţie forţei rândului lor. Dar rândul, linia se află şi înăuntrul nostru. Iar când această linie se frânge, o persoană nu mai e persoană. Linia dinăuntrul nostru ne susţine pe noi toţi, toate societăţile, toate armatele, căci spiritul unei armate e chiar linia dinăuntrul fiecărui soldat. E limpede?

TOATE Da, domnule!

FETISOV Atenţiune! La stânga! La dreapta!

Se sting luminile.

Doctoriţa (*răsfoind cu grijă un carnet*) Starea lui Fetisov era clară pentru mine, cel puţin teoretic: schizofrenie severă sub formă paranoidă. Psihiatrii o numesc „defazare". Dar, câteva zile mai târziu, au început să se schimbe şi ceilalţi pacienţi, ca şi cum s-ar fi molipsit de la Fetisov. În locul fostelor sperietori rătăcind prin curte, nişte comando curaţi şi spilcuiţi. Mişcau mult mai energic, vorbeau clar şi la obiect. În mod evident, Fetisov dobândise, graţie bolii sale, încredere în sine şi dorinţă de a comanda, ceea ce îi făcea pe toţi ceilalţi să-i accepte, subconştient şi indiscutabil, forţa spirituală.

SCENA ŞAPTE

Monologul Doctoriţei e întrerupt de sunetul unei trompete. Vocea puternică a lui Fetisov se aude în depărtare: „Un... doi...

trei...” , iar apoi aleargă toate în curte.

MATA HARI Executarea!

NINA (*către Meral*) Acum chiar că suntem ca nişte lunatici.

FETISOV Fără vorbă! Trageţi aer adânc în piept! Unu... doi, unu...doi...stai! Atenţie! Pe loc repaus! (*Fetisov păşeşte de-a lungul rândului*) Ordinea de zi e următoarea: Până la prânz, curăţirea curţii. După prânz, de la 14 la 16, odihnă. De la 16 la 20, timp pentru igiena personală şi pentru cină, iar după 20, program cultural şi odihnă. Clar?

TOATE Da, domnule!

FETISOV Are cineva vreo sugestie? Nu... Doi: începând de azi, vom face cu

rândul curăţenie în camere şi la bucătărie. Zarecinaia!

NINA Da, domnule!

FETISOV Azi e rândul tău.

NINA Am înţeles, domnule!

FETISOV Şi acum, avem de înfruntat o problemă, una delicată. Forţa împrejurărilor şi înţelepciunea lui Dumnezeu au făcut să trăiască printre noi o persoană aparţinând unui ordin religios. Veţi înţelege, desigur, că bunăstarea spirituală a acestui suflet pretinde o cameră separată.

MATA HARI Dar acolo nu-i sobă...

FETISOV Adevărat. Te vei îngriji să fie o sobă şi lemne în camera Maicii Teresa.

MATA HARI Am înţeles, domnule! (*către Titch*) Soldat Lomska! Sobă şi lemne! Executarea!

FETISOV Încă n-am terminat...

MATA HARI Stai! Atenţiune!

FETISOV Am auzit că au dispărut nişte lucruri din noptiere. Rog persoana vinovată de această încălcare a regulamentului să se asigure că vor fi returnate.

MATA HARI Domnule!

FETISOV Orice repetare a acestei încălcări va face ca persoana vinovată să piardă dreptul de a purta uniforma militară.

MATA HARI Cum se poate să nu furi în cazarmă?

FETISOV În fine, o persoană onestă şi cu înaltă calificare se ocupă de sănătatea noastră. Aţi înţeles, desigur, că mă refer la doamna doctor. Insist să-i urmaţi toate instrucţiunile şi să luaţi orice vă prescrie. De asemenea, când o întâlniţi, o salutaţi.

MATA HARI Domnule colonel! Doctoriţa!

FETISOV Atenţie! Privirea la dreapta!

Intră doctoriţa drogată. Fetisov face un pas înainte, salută şi raportează.

FETISOV Doamnă! Sunt toţi prezenţi şi aşteaptă controlul de dimineaţă.

Doctoriţa înaintează şovăielnic de-a lungul rândului, colonelul păşind milităreşte în urma ei.

DOCTORIŢA 'Neaţa!

TOATE Doamnă!

DOCTORIŢA Vreo problemă?

NINA Nicidecum, doamnă.

DOCTORIŢA Hari?

MATA HARI Nicidecum.

DOCTORIŢA Lomska?

TITCH Nimic, doamnă!

DOCTORIŢA Înţeleg că nu mai dormi sub pat?

TITCH Mă simt mai în siguranţă în rând, doamnă.

DOCTORIŢA Foarte bine. Aşadar, nu-i nevoie de mine. Ţineţi-o tot aşa!

FETISOV Ne vom da silinţa, doamnă! Atenţie! De trei ori ura pentru doamna doctor!

Se sting luminile.

Doctoriţa (*scriind în carnet*) Destinul mi-a acordat o şansă rară pentru un specialist – să fiu martora unui experiment socio-psihologic petrecut chiar sub ochii mei. La urma urmelor, orice societate e un joc cu reguli pe care doar nebunul le ignoră. Iar pacienţii de aici trăiesc acum un joc cu reguli pe care le pot respecta. Prin urmare, nu mai sunt nebuni. Ba, dimpotrivă, s-ar putea spune că sunt chiar înfloritori. Am hotărât să nu intervin, să las procesul să se desfăşoare firesc. Am început să-mi notez toate observaţiile. M-am gândit că aş putea dezvolta o formă asemănătoare de terapie pe care s-o patentez. Poate că o să scot ceva bani din asta şi, pe urmă, înapoi la heroină! Oh, Doamne, drogul! Drogul! Drogul!!!! (*îşi înfige un ac în braţ*)

SCENA OPT

TERESA Bună dimineaţa.

DOCTORIŢA Bună dimineaţa. Ia loc.

TERESA Mă gândesc să părăsesc mănăstirea.

DOCTORIŢA Să părăseşti mănăstirea?

TERESA Da.

DOCTORIŢA Şi unde să te duci?

TERESA Să intru în armată. Totdeauna e nevoie de femei în armată. N-ai auzit de Mutter Curaj?

DOCTORIŢA Ba, sigur că am auzit.

TERESA Vreau să fiu ca ea. Astfel, pe câmpul de luptă, riscându-mi viaţa, îmi voi ispăşi păcatele. Le voi obloji rănile, le voi aduce pace sufletească.

DOCTORIŢA Deocamdată, nu-i nici un rănit.

TERESA Vor fi.

DOCTORIŢA Bun, ar fi un gest cu adevărat nobil, dar nu se prea iau călugăriţe în armată în zilele noastre.

TERESA Am vorbit cu Colonelul despre asta şi el zice că se poate.

DOCTORIŢA Păi, dacă zice el...

TERESA Voi depune mâine o cerere.

DOCTORIŢA Unde?

TERESA La Colonel.

DOCTORIŢA O, fireşte...

TERESA Şi trebuie să-mi dai un certificat de sănătate.

DOCTORIŢA De ce-ţi trebuie certificat medical?

TERESA Aşa a spus Colonelul.

DOCTORIŢA Desigur. Poftim...(*completează un formular*)

TERESA Două exemplare, dacă se poate. Aşa doreşte Colonelul.

DOCTORIŢA Nici o problemă, uite încă unul.

TERESA N-are semnătură.

DOCTORIŢA Adevărat? O, uite şi semnătura (*semnează*)

TERESA Şi o ştampilă...

DOCTORIŢA Nu-i nevoie de ştampilă.

TERESA Colonelul le vrea ştampilate.

DOCTORIŢA Sigur, dacă aşa le vrea... uite şi ştampila *(ştampilează certificatele)*

TERESA (*satisfăcută, ia certificatele*) Deci, sunt în regulă, nu?

DOCTORIŢA Sigur că da.

TERESA Atunci, de ce-a zis medicul specialist că-s nebună?

DOCTORIŢA Oricine poate să greşească.

TERESA Aşadar, a fost o greşeală?

DOCTORIŢA Se poate întâmpla oricui.

TERESA O să-i trimit o copie medicului specialist să nu mai necăjească altă dată oamenii.

SCENA NOUĂ

FETISOV Prin urmare, să ne inventariem toate proviziile. Zarecinaia?

NINA (*consultându-şi lista*) Avem mâncare, inclusiv conserve şi suc de fructe, pentru un an întreg.

FETISOV Romova?

MERAL Îmbrăcăminte e destulă pentru vreo zece ani.

FETISOV Destul pentru moment. Sergent?

MATA HARI 84 de mărci nemţeşti, 24 de dolari şi 45 de milioane de dinari sârbeşti vechi.

FETISOV La ce ne trebuie dinari vechi?

MATA HARI I-am furat înainte să se schimbe cursul...

FETISOV Ar fi mai bine dacă ar fi noi.

MATA HARI Păi, m-am oprit din furat. Dar dacă-i ordin...

FETISOV Lomska! Cum stăm la mijloace de transport?

TITCH Avem un jeep în bună stare, dar nu are cauciucuri.

MATA HARI Avea cauciucuri, dar...

FETISOV Trebuie să aibă cauciucuri până la sfârşitul săptămânii.

MATA HARI Am înţeles, domnule!

TITCH Nu avem benzină.

FETISOV Într-o săptămână trebuie să se găsească.

MATA HARI Da, domnule!

NINA Domnule, îmi permiteţi să vorbesc?

FETISOV Ce-i?

NINA Încep Ştirile.

MATA HARI Aşezaţi-vă pentru Ştiri!

Se aşează într-un rând în faţa televizorului. Nina spune, şi celelalte repetă după ea, bine cunoscutul text.

NINA (*împreună cu celelalte*) Bună seara, doamnelor şi domnilor.

TOATE (*fără Nina*) Sunt un pescăruş.

NINA Nu mai sunt. (*continuă singură*) Astăzi au continuat luptele dure din Balcani. Convoiul cu ajutoare umanitare al Naţiunilor Unite a fost oprit încă o dată, iar un purtător de cuvânt al Naţiunilor Unite a anunţat că vor trimite din nou ajutoare umanitare cu sprijinul zborurilor de noapte ale Forţelor Aeriene Britanice.

MATA HARI Să sperăm că se rătăcesc iarăşi!

NINA (*continuă*) Purtătorul de cuvânt al ONU a anunţat că, dacă va continua conflictul din Balcani, ONU va adopta măsuri decisive pentru a asigura securitatea Europei.

FETISOV Nu există decât o concluzie – trebuie să ne alăturăm forţelor ONU.

Loveşte cu pumnul în televizor şi sunetul începe să meargă. Se aude vocea crainicului: „Luptele dure au continuat astăzi". Şuieratul împuşcăturilor şi al obuzelor explodează. Sonorul se aude din ce în ce mai tare.

ACTUL DOI

SCENA UNU

Teresa în uniformă militară şi Meral.

TERESA Nu!

MERAL Acuma arăţi ca un bărbat adevărat.

TERESA Nu mă insulta!

MERAL Te rog!

TERESA Nu!

MERAL Doar îl slujeşti pe Dumnezeu, nu-i aşa?

TERESA Acum slujesc armata.

MERAL Atunci ţi-o cer ca unui tovarăş de arme.

TERESA Ascultă, dacă n-o laşi baltă, te spun Colonelului.

MERAL De ce să mă spui?

TERESA Pentru avansuri sexuale nefireşti.

MERAL Dar îţi cer cu totul altceva.

TERESA Ce?

MERAL Tu, făcând parte dintr-un ordin religios, îl poţi întreba dacă e... cu adevărat liber. Pentru că, dacă e, m-ar putea... ajuta. El e comandantul, la urma urmei, şi răspunde pentru soldaţii lui.

TERESA El...El e deja îndrăgostit de o călugăriţă. Şi... Şi ea e gata să-şi calce jurământul pentru el.

MERAL Şi se vor căsători?

TERESA Astea sunt chestiuni private şi nu-ţi pot spune.

MERAL O, Doamne! Deci va trebui să-l uit şi pe el?

SCENA DOI

O întâlnire în curte, unde a fost construit din pături un cort pentru întruniri secrete

MATA HARI Doctoriţa!

FETISOV Atenţie! Privirea la stânga! Intraţi, vă rog, doamnă doctor. Acum putem începe.(*întorcându-se spre ele*) Tovarăşi! A trecut o lună de când ONU ne-a trimis darurile, la fel cum Dumnezeu a trimis mana cerească în sălbăticie, copiilor lui Israel. Eram înfometaţi şi degeraţi şi am acceptat acel dar de la Europa civilizată, sub formă de haine şi alimente, fără să gândim în perspectivă. Dar azi, cu înţelepciunea experienţei, putem afirma cu tărie că nu a fost vorba doar de un act umanitarist, ci de ceva mai mult. A fost un semn de la Dumnezeu, o invitaţie să ne alăturăm lor. Şi, din cauza asta, după îndelungi deliberări, propun următoarele: Unu: să declarăm unitatea noastră militară parte a ONU. Doi: să declarăm teritoriul ocupat de unitatea noastră teritoriu european autonom aici în Balcani, unde standardele de viaţă europene şi relaţiile internaţionale se cuvin susţinute. Trei: să stabilim legături cu instituţiile administrative europene şi să ne alăturăm lor ca enclavă europeană în Balcani. Nu mai sunt alte propuneri. Sugerez să trecem acum la votul secret, iar dacă rezultatul va fi pozitiv, vom semna documentul de constituire. Hârtiile de vot albe înseamnă „pentru" şi cele negre „împotrivă".

Sigilează o cutie de vot şi o duce în cortul de votare.

FETISOV Atenţie!

MATA HARI Atenţie! Repede spre cortul de votare!

Votează toţi, unul după altul.

FETISOV Doamnă doctor! Deşi civilă, ne-aţi împărtăşit toate bucuriile şi necazurile în tot acest timp şi, de aceea, e corect să votaţi şi

dumneavoastră. În numele tuturor celor din această unitate, vă rog frumos, daţi-i drumul!

După un moment de ezitare tensionată, doctoriţa se ridică şi se duce încet spre cutia de vot. Toţi îşi ţin respiraţia aşteptând rezultatul votului.

Doctoriţa iese din cort. Ceremonios, Fetisov aduce afară cutia cu voturile şi încearcă s-o deschidă, dar fără succes. Încearcă toate, una după alta, fără rezultat.

FETISOV Încuietoarea e defectă. (*se uită prin fanta cutiei*) Toate voturile sunt „pentru". Am nevoie de doi martori să confirme rezultatul. Lomska!

TITCH Domnule! (*se uită prin fantă*) Corect!

FETISOV Romova!

MERAL Domnule! (*se uită prin fantă*) Corect!

DOCTORIŢA Poate că hârtiile negre nu pot fi văzute în întuneric.

FETISOV Imposibil – nu există hârtii negre. Aşa că putem declara oficial că primele două propuneri ale programului nostru sunt validate.

MATA HARI Atenţiune!

FETISOV Ca urmare a votului secret, declarăm unitatea noastră de luptă detaşament ONU şi teritoriul pe care îl acoperim, teritoriu european autonom în Balcani. Acesta este documentul nostru constituţional. (*ridică o foaie de hârtie*)

MATA HARI Ura!

Se aud urale puternice, iar Tereza ridică încet steagul albastru de mătase al ONU pe catarg.

FETISOV În acest moment, am legiferat primele două propuneri ale programului nostru. Rămâne propunerea finală, cea mai importantă şi cea mai dificilă – stabilirea contactului cu instituţiile administrative europene şi integrarea în ele. Aştept sugestiile voastre pentru modul în care poate fi stabilit acest contact.

DOCTORIŢA Domnule colonel, pot să vorbesc?

FETISOV Vă rog.

DOCTORIŢA Ştiu că, pentru moment, toată lumea se gândeşte la telefonul din cabinetul meu, dar cred că folosirea lui într-un asemenea scop nu e înţeleaptă. Există o mare probabilitate ca linia să fie ascultată şi vom deveni victimele insinuării şi ale şantajului chiar înainte de a dobândi suport din Vest.

FETISOV (*după o lungă pauză*) Cred că doamna doctor are perfectă dreptate. La posibilitatea de a folosi telefonul trebuie să renunţăm. Alte sugestii?

NINA În filmele de război se folosesc porumbei călători.

TITCH Atunci, hai să folosim păsările migratoare. Stoluri uriaşe zboară acum spre sud.

FETISOV Asta e una dintre căile de rezolvat problema. Da, folosind experienţa de mii de ani a minţii militare, putem trimite sute de mesaje cu ajutorul păsărilor. unul dintre ele va ajunge la destinaţie.

NINA Dar răspunsul lor? Cum îl vom primi?

Pauză. Toate se uită, aşteptând un răspuns, la Fetisov.

FETISOV Desigur, răspunsul va fi expediat în acelaşi mod. Vom trimite mesaje începând de mâine.

Se sting luminile.

Doctoriţa (*scriind în carnet*) Păsările zburau în stoluri mari peste munţi, iar noaptea le prindeam cu plasa în timp ce se odihneau. Erau toate foarte grijulii şi delicate cu păsările, să nu le rănească, şi au legat sute de mesaje de picioarele lor – mesaje la New York, la Parlamentul European din Strasbourg, la UNESCO şi unde le-a mai trecut prin cap. Păsările zburau în sud, spre Grecia, unele dintre ele chiar şi mai departe, până-n Africa de Sud, zicea Titch, dar Colonelul a explicat că ONU are observatori pretutindeni, aşa că mesajele vor ajunge, în cele din urmă, la destinaţie.

SCENA TREI

Toată lumea are câte o pasăre în mână şi îi leagă un mesaj de picior.

MATA HARI Muşcă... Mâinile mi-s pline de ciupituri!

NINA Ne ciupesc fiindcă nu înţeleg că intenţiile noastre sunt bune. Când le vom da drumul, vor pricepe cum stau lucrurile şi nu ne vor mai ciupi altă dată. Păsările sunt mai înţelepte decât oamenii.

MATA HARI Decât oamenii?

TITCH Da, fiindcă oamenii au coborât din păsări şi nimeni nu-i superior creatorului său.

MATA HARI Oamenii au coborât din maimuţe.

TITCH Da, dar maimuţele îşi au originea în mamifere, iar mamiferele au apărut din păsări. Aşa că oamenii se trag din păsări şi poate că, într-o bună zi, se vor face iarăşi păsări.

MATA HARI De ce păsări neapărat?

TITCH Fiindcă numai pasărea şi omul ştiu zbura. Păsările cu aripile, oamenii cu sufletele. Pe lângă toate astea, pasărea e o creatură nobilă, e atât de mică şi în stare de o asemenea încercare – să ne poarte mesajele la mii de kilometri şi să ne salveze.

NINA Orice creatură e capabilă de încercări, fie ea mare sau mică.

TITCH Până la un punct, da, dar nu dincolo de el. Fiindcă o încercare cu adevărat mare comparată cu micimea unei creaturi devine proporţional mai mare.

MATA HARI Toată lumea e gata?

TOATE Gata.

MATA HARI Să le dăm drumul, atunci.

TOATE Să le dăm.

Se duc să deschidă fereastra.

MATA HARI Atenţiune! Gata de acţiune! Trei...patru. La drum!

TOATE La drum!

Se aude bătaia aripilor şi stau toate privind îndelung păsările care se îndepărtează.

TITCH Au plecat...

MATA HARI S-or fi trăgând oamenii din păsări, dar nu-s la fel, căci păsările pot zbura oricând doresc, pe când noi am putea rămâne aici pentru veşnicie dacă n-ar fi Colonelul.

TITCH Oamenii pot prinde aripi dacă vor.

MATA HARI Colonelul ştie să zboare. L-am văzut ieri cu ochii mei.

NINA Eşti nebună.

MATA HARI Ştiu. Dar l-am văzut. Făcea cu mâna după un stol de păsări şi s-a desprins uşor de la pământ, s-a ridicat câţiva metri, a plutit vreo jumătate de minut, apoi a coborât din nou.

NINA Erai beată.

MATA HARI Nu mai beau. Ce vă spun e adevărul adevărat.

NINA Bine, dar dacă ştie să zboare, de ce n-a zburat de aici?

MATA HARI Fiindcă nu vrea să ne părăsească. Poate vrea să ne înveţe şi pe noi să zburăm.

TITCH Uneori, seara, mi-e dor să fiu iarăşi mică de tot, să mă agăţ de o pasăre mare şi să zbor departe. Să zbor la nesfârşit, departe, şi mai departe şi să aterizez ACOLO şi să duc mesajul întreg. Iar EI, când vor vedea ce mică sunt, să zică: „Cum a putut o făptură atât de mică să zboare o atât de mare distanţă?” Iar eu să LE spun: „Am reuşit fiindcă prietenii mei sunt acolo, şi chiar dacă ei sunt mari, sunt tot atât de nefericiţi ca mine şi fiindcă există acolo un bărbat pentru care sunt gata să fac orice...”

MERAL N-ai vorbit niciodată despre un asemenea bărbat.

TITCH Nu. Şi nici n-am s-o fac vreodată.

SCENA PATRU

Teresa mângâie o pasăre care şi-a vârât capul sub aripă şi o leagănă să adoarmă cântându-i un cântec de leagăn, pe care îl cântă copiii puilor.

TERESA (*cântă*) Nani, nani, puişor.....

Fetisov trece pe lângă ea şi o salută.

FETISOV Bună seara!

TERESA Şşşşşt! Linişte! (*pune jos pasărea adormită*) A adormit...

FETISOV Da, într-adevăr...

TERESA Păsările adorm foarte uşor.

FETISOV Adevărat? N-am băgat de seamă.

TERESA Şi nu trebuie trezite până nu se trezesc de la sine, căci încetează să mai cânte.

FETISOV Interesant.

TERESA Oare ce-o fi visând acum? Sigur visează că e deja într-o ţară caldă. Şi acolo o aşteaptă cineva şi nu va mai fi singură...păsările trăiesc în perechi.

FETISOV E adevărat. Păsările migratoare sunt monogame. Am învăţat asta la zoologie.

TERESA Asemenea lucruri nu se învaţă. Ele vin din inimă. Inima ne învaţă cele mai adevărate lucruri.

FETISOV Da, mai ales despre vreme. Când vremea e rea, am dureri ascuţite, dar azi e vreme frumoasă.

TERESA Da, da.

FETISOV Şi însorită.

TERESA Da.

FETISOV Şi nici ieri n-a fost prea urât.

TERESA Adevărat, n-a fost.

FETISOV N-avem cum să ştim, însă, ce vreme va fi mâine.

TERESA Câtă dreptate aveţi!

FETISOV Ar putea s-o ţină aşa toată săptămâna.

TERESA Chiar?

FETISOV Da. Dacă apucă să fie frumoasă, apoi o ţine tot aşa. Până se face rea, e tot bună.

TERESA Oh, Doamne, nebănuite sunt căile tale!

FETISOV Şi după aia se face mai bună iarăşi.

TERESA Vă cred!

FETISOV Ei, bine, la revedere.

TERESA La revedere. Şi îmi pare rău.

FETISOV Pentru ce?

TERESA Ei, dumneata ştii cum se poartă o conversaţie ca lumea, pe când eu...

FETISOV Ce conversaţie ca lumea?

TERESA Despre vreme... a fost atât de mişcătoare!

FETISOV O, te rog. N-am făcut decât să respect buletinul meteo.

TERESA Şi eu ador buletinele meteo, dar niciodată nu le-am pătruns atât de adânc. Dumneata mi-ai deschis o fereastră către o nouă lume. Mulţumesc mult!

FETISOV Pentru puţin. Îmi iau permisiunea să plec! (*salută şi iese*)

Teresa ridică pasărea adormită, o mângâie şi începe să lăcrimeze.

TERESA O, Doamne, te rog nu-i lăsa să-şi piardă puterea şi gloria. Ei îşi pierd puterea şi gloria atât de uşor, atât de uşor.

Se sting luminile

.

Doctoriţa Am început să aşteptăm răspunsul la mesajul nostru. Cât ţinea ziua, era cineva de servici în curte însărcinat să scruteze cerul, în vreme ce toţi ceilalţi căutau pe afară păsări cu mesaje aterizate pe stânci şi copaci. Uneori veneau din nord stoluri uriaşe şi zburau ore în şir pe deasupra văii. Atunci ieşeam cu toţii în curte şi priveam cerul îndelung şi atent, sperând să vedem vreo pasăre părăsind stolul şi coborând lângă noi. Ne usturau ochii de atâta privit...

SCENA CINCI

Privesc toţi cerul, ciripind ca să ademenească păsările. Uniformele le sunt murdare de găinaţ, care continuă să cadă peste ei.

MATA HARI Uite, uite! Mai trece un stol. Doamne, cerul e negru de păsări...

NINA Uită-te la a şaptea din dreapta, rândul patru. Nu are ceva legat de picior?

MATA HARI N-o vezi pe aia? Zboară mai jos decât celelalte – ceva o trage în jos.

NINA Oare duce un mesaj? Nu, nu, s-a alăturat celorlalte.

TERESA Uite un alt stol, dinspre nord-vest. E chiar mai mare decât celălalt.

NINA Adevărat, dar îs corbi, nu?

TITCH E chiar mai bine! Corbii sunt cele mai inteligente păsări.

FETISOV Corbii sunt puternici şi pot căra tot felul de mesaje. Uitaţi-vă bine dacă nu se desprinde vreunul de stol.

NINA Priviţi! Cele două stoluri s-au amestecat!

TITCH Nu, nu s-au amestecat! Aşa pare de aici. De fapt, zboară la înălţimi diferite şi nu se pot amesteca niciodată. Fiecare stol în zbor îşi are propriul culoar.

MATA HARI Dacă vreo pasăre din grupul de sus ar vrea să aterizeze aici cu vreun mesaj, grupul de dedesubt i-ar sta în drum...

TITCH Nu, nu i-ar sta! I-ar deschide calea. Uită-te atentă dacă nu se deschide vreun culoar!

NINA De ce ne uităm spre nord, când mesajele noastre au plecat spre sud? Ar trebui să ne uităm spre sud.

MATA HARI Adevărat! Foarte adevărat! Ar trebui să privim spre sud. Atenţie!

Stânga-mprejur!

Se întorc toţi spre sud.

MERAL Dar nici o pasăre nu vine dinspre sud.

TITCH Adevărat.

NINA E foarte clar. Iarna păsările zboară spre sud, nu spre nord.

FETISOV ONU ar fi putut să primească mesajele noastre în sud, dar să ne trimită răspunsul din nord. Liniile lor de comunicaţii sunt nelimitate.

NINA Aşadar, un mesaj poate veni din nord?

MATA HARI Sigur că din nord va veni. Ce pasăre e nebună ca noi să zboare iarna spre nord? Atenţie! Stânga-mprejur!

Se întorc toţi, încă o dată, acum spre nord.

TERESA Se mai apropie două stoluri.

TITCH (*posomorâtă*) Of, Doamne, atâtea păsări şi nici una nu aterizează aici.

FETISOV Linişteşte-te! Nu renunţa! Există miliarde de păsări. Dacă au trimis o mie de mesaje, asta înseamnă că, dintr-un milion de păsări, doar una are mesaj. Până acum, abia de au trecut o jumătate de milion...

TITCH O vedeţi pe aia?....Face luping. O vedeţi?

TOŢI Unde?

TITCH Acolo. În mijlocul celui de-al doilea stol.

TERESA Încearcă să atragă atenţia. Nu vedeţi?

NINA Adevărat. Sau măcar aşa pare.

TITCH Sigur. Uite, nici una nu mai face aşa.

NINA Priviţi! Priviţi! Părăseşte stolul.

TITCH Acolo! Coboară!

MATA HARI Spre pădure! Zboară spre pădure!

TITCH N-o mai văd. O fi coborât. Să mergem s-o căutăm.

NINA Unde?

TITCH În pădure, unde altundeva?

NINA Cum o s-o găsim în pădure? Pădurea se întinde pe sute de acri.

TITCH O să ne strige ea.

NINA Toţi suntem nebuni, dar dumneata eşti complet... Cum o să ne cheme pasărea?

Derutate, se întorc toate spre Fetisov.

FETISOV Au dresat-o.

NINA Ar fi posibil...

MATA HARI Spre pădure. Pas alergător!

TOATE Spre pădure! Spre pădure!

MATA HARI Înainte...marş!

Fug spre pădure, lăsându-i pe Colonel şi pe Mata Hari pe scenă. MATA HARI Domnule, permiteţi...

FETISOV Da, sergent!

MATA HARI Aş... aş vrea să vă mărturisesc ceva...

FETISOV Da, sergent. Te ascult.

MATA HARI E ceva foarte personal şi foarte direct... Pur şi simplu nu îndrăznesc... (*izbucneşte în lacrimi*)

FETISOV Hai, sergent, calmează-te. Şi spune-mi ce vrei să-mi spui. Sunt şi eu om şi înţeleg problemele oamenilor.

MATA HARI Dumneavoastră... dumneavoastră sunteţi singura persoană din viaţa mea... de la care... n-am furat.

Se sting luminile.

Doctoriţa Poate că pasărea purta într-adevăr un mesaj, dar n-au găsit-

o din pricina ceţii care s-a lăsat. Au căutat-o până seara prin ceaţă, dar, evident, pasărea era derutată, căci nu i-a chemat.

SCENA ŞASE

Nina se uită fix la Colonel, evident ca să-l poată auzi mai bine.

NINA Mulţumesc. M-aţi salvat.

FETISOV Poftim?

NINA M-aţi scos din hăul disperării cehoviene.

FETISOV Oh! Nu eu, disciplina militară a făcut asta.

NINA Dar dumneavoastră sunteţi cel care a adus disciplina aici.

FETISOV Noi am creat disciplina şi disciplina ne creează pe noi.

NINA Nici măcar Cehov n-ar fi spus-o mai bine! Îmi permiteţi să vin mai aproape?

FETISOV De ce?

NINA Să vă aud mai bine. Nu semănaţi nici un pic cu eroii cehovieni.

FETISOV Nu sunt erou, sunt doar soldat.

NINA Cât de modest sunteţi. Vă rog, întoarceţi-vă faţa spre lună.

FETISOV De ce?

NINA Ca să vă aud mai bine. Aşa-i perfect. Acum pot vedea luna în ochii dumneavoastră. Nu voi uita niciodată noaptea asta minunată...

FETISOV Nici noaptea trecută n-a fost prea rea.

NINA Da, dar noaptea asta e unică.

FETISOV Natural. Previziunile sunt făcute în fiecare noapte anume pentru ziua ce urmează.

NINA Pentru viaţă nu există previziuni, domnule.

FETISOV Previziunile meteo nu se împlinesc totdeauna sută la sută – azi dimineaţă, de pildă, au dat-o în bară: cerul parţial acoperit de nori. Şi uită-te: e senin şi rece, cu scăderi drastice de temperatură în zonele de şes.

NINA Îmi plac cerul senin, nopţile cu lună şi-i mulţumesc lui Dumnezeu pentru această minunată eroare meteorologică.

FETISOV De ce lui Dumnezeu? Eroarea a fost făcută de meteorologi. Iar noi suntem armata şi trebuie să urmărim previziunile având în minte posibilitatea unor viitoare operaţiuni militare. Acum, de pildă, în Scandinavia s-a format un centru de joasă presiune atmosferică, lucru ce prevesteşte o deplasare a maselor de aer

spre nord. Asta înseamnă că mase de aer cald din Mediterana le vor lua locul, asta ducând la formarea de nori *cumulus* joşi, din care pricină vor înceta zborurile păsărilor lipsite de instrumentul lor de navigaţie – stelele. Permite-mi să plec (*pleacă*)

NINA Oh, Doamne! A ajuns la stele! Îi depăşeşte pe Shakespeare şi Cehov luaţi la un loc! (*strigă veselă*) Sunt un pescăruş! Sunt un pescăruş! Oh, Doamne, parcă am înnebunit din nou...

Se sting luminile.

Doctoriţa Colonelul a avut dreptate – în zilele următoare, stolurile s-au rărit şi n-au mai sosit veşti. Colonelul era tare îngrijorat, deşi n-o arăta prin nimic. Antrenamentele la marşuri şi exerciţiile militare au continuat zi după zi, dar el ştia prea bine că nu-i posibil să antrenezi o armată o bucată de timp fără s-o scoţi undeva. Aşteptau veşti în continuare şi, între timp, a avut loc un incident mistic.

SCENA ŞAPTE

MERAL Aprindeţi lumânările.

Cele trei femei şi Teresa, pe rând, aprind zece lumânări în zăpadă, iar flăcările lor arată ca un cer înstelat.

MERAL Asta e magie ţigănească. Mama m-a învăţat. E o vrajă folosită pentru caii şi iubiţii care pleacă.

NINA Pasărea nu-i nici cal, nici iubit.

MERAL În cazul ăsta, e la fel – ceva ce-ţi doreşti, dar nu ai.

MATA HARI S-o facem.

MERAL Descântecul trebuie spus de patru femei.

TERESA Păi, nu suntem patru?

MERAL Ba da, dar e nevoie de un lucru foarte important. Femeile trebuie să fie îndrăgostite...

Tac toate.

MERAL Trebuie să fim sigure de fiecare în parte, altminteri farmecul nu se prinde. Nina? Tu?

NINA Da.

MERAL Juri?

NINA Da.

MERAL Titch? Juri?

TITCH Da.

MERAL Teresa? Juri?

TERESA Da.

MERAL Mata Hari? Juri?

MATA HARI Da.

MERAL Şi eu jur. Să trecem mai departe: femeile trebuie să fie goale.

TERESA De ce?

MERAL Face parte din vrajă. Eu sunt gata s-o fac. (*îşi scoate cămaşa de noapte*)

MATA HARI Şi eu. (*îşi scoate cămaşa de noapte*)

NINA Şi eu. (*îşi scoate cămaşa de noapte*)

TITCH Şi eu. (*îşi scoate cămaşa de noapte*)

TERESA Eu nu!

MERAL Dar ne strici vraja.

TERESA (*începe să se dezbrace, apoi se opreşte*) Nu.

MATA HARI E datoria ta câtă vreme eşti în armată. E un ordin!

TERESA Al cui ordin?

MATA HARI Al meu – sergent Hari!

TERESA Îs zece grade minus. Mâine vom fi toate bolnave. Iar dacă mâine Colonelul zice „Să mergem!", îi vei explica tu, sergent Hari? Înainte de toate, trebuie să fim gata de luptă, aşa încât să fim în stare să-i îndeplinim ordinele în orice clipă şi în orice împrejurare.

MATA HARI Are dreptate. Să ne îmbrăcăm.

MERAL Dar trebuie să fim goale ca să prindă farmecele!

MATA HARI Pentru un iubit, da, dar pentru o pasăre, putem rămâne îmbrăcate.

MERAL Corect, hai să încercăm. (*îşi îmbracă toate cămăşile de noapte*) Acum, fiţi atente! Puneţi-vă mâinile pe inimă şi închideţi ochii. Sunteţi gata?

TOATE Gata!

MERAL Acum gândiţi-vă fiecare la cel pe care îl iubiţi.

Femeile rămân o vreme tăcute.

TITCH Nu trebuie să se spună nimic la vraja asta?

MERAL E ceva, dar nu-mi mai amintesc ce.

NINA Lăsaţi-mă să încerc eu.

MERAL În regulă. O luăm de la început. Gândiţi-vă la cel iubit. Închipuiţi-vă cum coboară din cer. Îşi flutură aripile. Soseşte...

NINA „Oamenii, leii, vulturii şi potârnichile, renii cu coarne înrămurate, gâştele, păianjenii, peştii cei tăcuţi ai apelor, stelele de mare şi cele ce nu puteau fi văzute cu ochiul liber, într-un cuvânt toate vietăţile, toate, toate s-au stins după ce au încheiat tristul cerc al vieţii lor... Sunt mii de veacuri de când pământul nu mai poartă nici o fiinţă vie, şi această biată lună în zadar îşi mai aprinde candela. Cocorii nu se mai trezesc ţipând în luncă şi cărăbuşii nu se mai aud prin crânguri de tei. E frig, frig, frig... E pustiu, pustiu, pustiu... E înfricoşător, înfricoşător, înfricoşător..."

În vreme ce rosteşte aceste fraze, se aude fâlfâit de aripi apropiindu-se şi, în semiîntuneric, deasupra lor, zboară păsări. Se aud ţipetele păsărilor şi strigătele femeilor.

MERAL Vraja ţine!

MATA HARI Înşfacă una! Înşfac-o!

TITCH Înşfacă două!

NINA Sunt atât de multe că nu mai văd.

TITCH Lumânările s-au stins!

MERAL Mesajul! Mesajul!

Fâlfâitul aripilor se stinge, probabil păsările s-au îndepărtat.

MERAL Mesajul! La picior!

MATA HARI Lasă-mă s-o ţin!

MERAL Ce fericit va fi acum Colonelul!

MATA HARI Lasă-mă s-o ţin!

MERAL Unde-i pasărea? Cineva a luat pasărea!

MATA HARI Aici e. I-o voi da Colonelului.

MERAL Eu am prins-o, eu i-o voi da Colonelului.

TITCH Dă-mi mie pasărea! Tu nu te pricepi la păsări! I-o dau eu Colonelului!

MERAL Dă-i drumul! Dă-i drumul păsării!

MATA HARI Dă-i tu drumul!

NINA A scăpat! Pasărea a zburat!

În acest moment, se aude motorul unui jeep şi farurile luminează femeile ciorovăindu-se într-un nor de pene. Apare Fetisov cu Doctoriţa.

FETISOV Atenţie! (*sever*) Cine a prins pasărea?

MERAL A venit singură. Tot ce-am vrut a fost... Dar ea...

MATA HARI Tot ce-am vrut...

TITCH Şi am vrut...

FETISOV Atenţie! Păsările sunt incapabile de raţiune, sunt, aşadar, neajutorate. Noi aşteptăm de la ele veşti şi ajutor, şi cum le primim? Cu violenţă? Imaginaţi-vă numai cum va vedea restul Europei lucrul ăsta. Cum îi vom mai putea privi în ochi când îi vom întâlni? Cum vom privi în ochii acestor oameni care ne-au trimis mâncare când eram lihniţi, haine când muream de frig şi speranţă când ne aflam în cea mai adâncă disperare? Oamenii aceia care ne trimit mesaje printr-o pasăre, iar când le vom primi, ne vor accepta ca fraţi. Fiindcă aceşti oameni nu sunt oameni obişnuiţi, ei sunt îngeri! E clar?

TOATE Da, domnule!

MERAL Mesajul! Era la piciorul păsării. (*are un ineluş în palmă*) Uite-l!

Fetisov se uită precaut la mesaj.

DOCTORIŢA Un inel ornitologic.

MERAL E scris ceva pe el.

DOCTORIŢA Timpul şi locul când a fost prins inelul.

FETISOV Nu, e un cod!

TITCH (*citeşte*) P. 01/01.

MATA HARI (*citeşte rar*) P. 01/01.

FETISOV (*decodând*) P întâi, întâi. (*către ele*) Vom **p**orni la întâi ianuarie.

Se sting luminile.

Doctoriţa Nu era nici o magie şi nici un mister. S-au descris sute de cazuri când, pe vreme înnorată, în nopţi fără stele, stoluri de păsări au fost derutate de luminile de pe pământ şi au zburat spre ele. Ce era supranatural era că ei chiar aveau de gând să plece. Era din ce în ce mai limpede cu fiecare zi care trecea. Au scos afară vechiul jeep, i-au pictat emblema alb-albastră pe capotă şi pe portiere. Disciplina era tot mai strictă.

SCENA OPT

Femeile probează una câte una inelul pe deget şi citesc codul cu voce tare: „P. Întâi. Întâi.” *Intră Fetisov*.

FETISOV Atenţiune!

Pe scenă – o hartă a Europei, acoperită cu uriaşe săgeţi roşii şi un itinerar trasat.

FETISOV Repet itinerarul încă o dată. De aici spre Serbia. Serbia – Ungaria. Ungaria – Slovacia. Slovacia – Republica Cehă, Republica Cehă

– Germania, Germania – Franţa, Franţa – Strasbourg. Dar vreau să vă spun că în Serbia am putea contacta alte trupe ONU. Acum, posibile obstacole. Mai întâi, am putea fi opriţi de poliţia de trafic.

NINA Imposibil. Poliţia de trafic n-ar opri niciodată un vehicol cu emblema ONU.

FETISOV Adevărat. Apoi...

MATA HARI Apoi mai e graniţa, unde vom fi opriţi pentru controlul paşapoartelor.

FETISOV Nici o frică! Avem documentul constitutiv prin care am devenit membri ai ONU şi nimeni nu poate opri o unitate de luptă a Naţiunilor Unite. Azi e 30 decembrie şi suntem în fine gata. Mâine e 31 decembrie. O declar zi de odihnă şi reflecţie. Plecăm în 31 decembrie la orele 24. Acum să mai repetăm itinerarul. Începeţi!

TOATE Serbia – Ungaria, Ungaria – Slovacia, Slovacia – Republica Cehă, Republica Cehă – Germania, Germania – Franţa, Franţa – Strasbourg.

FETISOV Încă o dată!

TOATE Serbia – Ungaria, Ungaria – Slovacia, Slovacia – Republica Cehă, Republica Cehă – Germania, Germania – Franţa, Franţa – Strasbourg.

FETISOV Pauză zece minute!

Se sting luminile.

Doctoriţa Erau gata într-adevăr să pornească la drum. Desigur, orice mare plan îşi are punctul lui slab. Aş fi putut suna la Spitalul regional şi să zădărnicesc tot planul. Dar asta le-ar fi stricat jocul care îi asigura că trăiesc vieţile unor oameni normali. Dacă aş fi făcut-o, s-ar fi întors la tragediile umane care erau când am sosit. Şi când totul e spus şi făcut, cine poate spune care joc e cel adevărat? Micul lor joc ori jocul cel mare pe care îl jucăm cu toţii noi, cei socotiţi normali. Fireşte, ar fi fost întorşi din drum la prima graniţă ori aş fi putut merge cu ei. Poate că cineva, în Vest, mi-ar fi plătit bine însemnările. Mi-am chiar imaginat cum m-aş culca pe treptele Catedralei din Köln ori pe sub podurile Senei – bogată, scăpată de toate şi lăsată în pace de toată lumea. În 31 decembrie, Fetisov a venit să mă vadă...

SCENA NOUĂ

Fetisov intră şi salută.

FETISOV Bună dimineaţa, doamnă doctor.

DOCTORIŢA Te rog, ia loc.

FETISOV Doamnă doctor, înainte de orice, aş vrea să-mi exprim gratitudinea pentru poziţia de ne-amestec pe care aţi abordat-o. Eu sunt militar şi sunt în stare să-mi dau seama ce probleme ne-aţi fi putut face şi încă mai puteţi.

DOCTORIŢA Cum vezi, n-am făcut-o.

FETISOV Desigur, aveţi considerabil mai multe posibilităţi decât noi. Dar noi trebuie să plecăm.

DOCTORIŢA Şi care ar fi cealaltă posibilitate a mea?

FETISOV Nu ştiu. Dumneavoastră ştiţi mai bine...

DOCTORIŢA Şi dacă nu reuşiţi?

FETISOV Această întrebare pur şi simplu nu există pentru mine.

DOCTORIŢA Sunt atâtea graniţe de aici până acolo şi nu aveţi nici un singur document. E paranoia curată!

FETISOV Să rămânem aici ar fi mai rău decât paranoia. Orice mare iniţiativă e paranoia, doamnă doctor.

DOCTORIŢA Şi orice încercare de evadare, de asemenea...

FETISOV (*rar şi apăsat*) Doamnă doctor, vreau să fac asta, deci pot!

DOCTORIŢA Poate... Dumnezeu îi ajută de obicei pe nebuni.

FETISOV Dumnezeu îi ajută numai pe nebuni pe lumea asta. Fiindcă a fost şi el nebun când a creat lumea. Iar acum s-a îndrăgostit de propria sa greşeală.

DOCTORIŢA Măcar în asta e oarecare logică...

FETISOV Plecăm la miezul nopţii (*salută şi iese*)

Doctoriţa (*singură*) Pe cine voi urma? Pe Yorick ori pe Fortinbras? Oricum, până acum, i-am urmat mereu pe oamenii normali şi Dumnezeu mi-e martor că asta nu m-a dus prea departe. Nici geografic vorbind, nici altminteri...

SCENA ZECE

Întuneric – se aude o trompetă şi paşi grei de marş. Comenzile puternice ale lui Fetisov se aud în întuneric.

FETISOV Alinierea! Atenţie! Apelul! Sergent!

MATA HARI Prezent!

FETISOV Teresa!

TERESA Prezent!

FETISOV Zarecinaia!

NINA Prezent!

FETISOV Lomska!

TITCH Prezent!

FETISOV Romova!

MERAL Prezent!

FETISOV Încă o dată ruta!

TOATE De aici spre Serbia. Serbia – Ungaria, Ungaria – Slovacia, Slovacia – Republica Cehă, Republica Cehă – Germania, Germania – Franţa, Franţa – Strasbourg.

FETISOV Acum, dacă se întâmplă cumva să fim despărţiţi, fiecare trebuie să urmeze această rută. Punct de control, zilnic, de la 10 la 12, în faţa Catedralei din Strasbourg. E clar?

TOATE Da, domnule

FETISOV Atenţie! La dreapta! Pas alergător!

Scena se luminează şi le vedem pe toate aliniate în faţa steagului ONU.

NINA (*lăcrimând*) Oh, Doamne! Marele exod al nebunilor e gata să înceapă!

TERESA (*furioasă*) Şi cine-i nebunul? Eu? E ăsta un certificat medical ori ba? Scrie aici că sunt în regulă? Scrie ori nu?

FETISOV Calmaţi-vă, tovarăşi. Dragile mele tovarăşe. Nu sunteţi nebune. Sunteţi numai diferite de ceilalţi. E limpede – n-aţi fost create pentru lumea asta, fiindcă lumea asta a fost creată ca toţi să fie la fel. Dar există undeva şi lumea noastră, şi noi trebuie să credem cu tărie, fiindcă stă scris în Biblie:

> *„Fericiţi cei săraci cu duhul,*
> *Fericiţi cei ce plâng,*
> *Fericiţi cei prigoniţi,*
> *Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi după neprihănire.”*

Suntem adunaţi cu toţii împreună, aşa că hai să mai adăugăm un lucru pe care Dumnezeu l-a omis: „Fericiţi cei nebuni!” Şi să credem în asta chiar dacă nicăieri în Carta drepturilor omului nu scrie nici un rând despre drepturile celor nebuni. Aici aveţi un drept, doar unul singur – să fiţi tratate aşa încât să ajungeţi la fel cu toţi ceilalţi, de aceea nebunii sunt cei mai fără apărare şi mai nefericiţi oameni de pe pământ. Trebuie să scăpăm de toate astea. De fapt, evadăm deja, dar nu ca nişte învinşi. Vom evada ca nişte învingători. Şi vom reuşi fiindcă suntem diferiţi. E clar?

TOATE Da, domnule!

Se apropie Doctoriţa.

DOCTORIŢA Domnule colonel, îmi permiţi să mă alătur?

FETISOV Permisiune acordată...

Aplaudă toate.

FETISOV Atenţiune! Tovarăşi, prima persoană întreagă la minte ni s-a alăturat. Vor urma şi altele. Milioane şi miliarde – îşi vor lua cu toţii locul în rând, iar rândul îşi va găsi loc în ei. Şi astfel, lumea se va umple de speranţă şi credinţă şi se va îndrepta spre acea lume pentru care a fost creată. Uraaa!

TOATE Uraaa!

FETISOV Atenţiune! Înainte marş!

Se sting luminile.

Doctoriţa Momentul cel mai potrivit de trecut graniţa uşor e 1 ianuarie...

Nici n-am văzut măcar vameşi – fără îndoială, încă petreceau de Anul Nou. Grănicerii ne-au salutat cum se salută un colonel ONU şi ne-au urat călătorie plăcută. În zori, deja străbăteam un teritoriu străin. Oamenii de acolo nu erau împărţiţi în nebuni şi sănătoşi la minte, ci în creştini şi musulmani. Soarta găseşte întotdeauna o cale de a separa oamenii. Mii de refugiaţi se mişcau spre est, în vreme ce noi ne îndreptam spre vest de unde fugiseră oamenii aceia, căci Colonelul zicea că drumul spre rai trece prin iad. Cu cât mergeam mai mult spre vest, ne întâlneam cu tot mai multe unităţi ale beretelor albastre care ne salutau de bun venit. În cele de urmă, ne-am alăturat unei coloane de maşini aparţinând beretelor albastre franţuzeşti şi am mers cu ei mai departe spre nord. Cinci zile mai târziu eram la Strasbourg. Nu ne-ar fi lăsat să intrăm în clădirea Parlamentului European, aşa că a trebuit să înaintăm o cerere prin poştă. Inşii de acolo sunt foarte exacţi, aşa că, o lună mai târziu, am primit răspuns. Ne-au scris că nu există o lege privind problema unităţilor străine de luptă care se alătură voluntar forţelor ONU. Din această cauză nu puteau nici măcar să ne expulzeze. Aşa că ne-am trezit în afara legii, dar în inima Europei. Ne-am aşezat tabăra în centrul Strasbourgului, în faţa catedralei, unde orice om fără de lege îşi poate afla sanctuarul.

SCENA UNSPREZECE

Şed toate pe jos, descurajate. Se aude vocea puternică, încrezătoare a lui Fetisov.

FETISOV Drepţi!

Se ridică încet în picioare cu toatele.

FETISOV Atenţiune!

Îl ascultă supus.

FETISOV Tovarăşi! Am realizat o mare victorie. Am străbătut mii de kilometri şi am ajuns aici. E un lucru valoros şi ne dă forţa să continuăm. Lucrul cel mai important de pe lume e să stai drept în picioare şi să înaintezi spre acea lume minunată pentru care ai fost creat. E clar?

TOATE Da, domnule!

FETISOV De trei ori ura pentru victorie!

TOATE Uraaa!

FETISOV Atenţiune! Alinierea! Pas alergător! Un-doi, un-doi...

Mărşăluiesc pe un singur rând în jurul lui Fetisov.

FETISOV Pas de defilare!

Această comandă înseamnă că trebuie să marcheze timpii şi îşi continuă marşul sub bătaia greoaie a bocancilor soldăţeşti.

FETISOV Un-doi, un-doi... Cu cântec înainte marş!

Mărşăluiesc cântând.

FETISOV Mai tare! Mai tare! Drept înainte! La stânga! Un-doi-trei! La stânga, un-doi-trei. Un-doi, un-doi, un-doi-trei...

Comenzile lui Fetisov se rostesc cu voce tot mai stridentă acoperind cântecul, până când, în cele din urmă, se prinde cu mâna de inimă şi cade la pământ. Ceilalţi aleargă la el şi îl ridică. Delirând, Fetisov continuă să strige.

FETISOV Vom găsi lumea aceea minunată pentru care am fost creaţi. O vom găsi, chiar dacă nu se află pe acest pământ. Universul e infinit şi nimeni n-a fost încă pretutindeni ca să probeze că lumea cea minunată nu există. Un-doi, un-doi, un-doi...

Doctoriţa îi dă o injecţie cu morfină şi Fetisov se liniştеşte. Se sting luminile şi se aude vocea doctoriţei.

Doctoriţa Colonelul nu avea nicidecum dorinţa de a se trezi. I-am dat ultima mea fiolă de morfină, dar nu-mi pare rău. Nu-mi mai trebuia morfină. Mă simţeam bine şi fără ea. Fetisov m-a învăţat cum te poţi simţi bine fără droguri – stând drept în picioare şi mergând mai departe... Şi noi am făcut-o. Nu-mi mai amintesc în ce zi şi în ce an

suntem, dar zilnic, între 10 şi 12, facem antrenament şi ne păstrăm un bun spirit militar.

EPILOG

Clopotele Catedralei bat ora zece. Doctoriţa, în uniformă, comandă tare şi ceremonios.

DOCTORIŢA Alinierea! Atenţiune! Pas alergător!

Grupul mărşăluieşte în pas de defilare. În jurul lor, o mulţime de turişti aplaudă şi fac fotografii, dar ele îşi continuă marşul. Una dintre ele coboară de pe scenă şi se mişcă printre spectatori întinzând o beretă albastră cu câţiva bănuţi în ea.

Sfârşit